

Til medlemmer af Socialudvalget

Vi håber, at I har tid og lyst til at læse denne henvendelse med om vores oplevelser og erfaringer med omstrukturering af Aktivitets og samværstilbud (AST) til borgere med psykiske lidelser.

Vi har siden forsommeren fulgt med i Socialudvalgets arbejde med at skabe en ny struktur på området, og i den forbindelse nedsatte vi en støttegruppe for Mamma Mia, der så ud til at være et af de steder, der ville blive berørt af denne omstrukturering.

I avisartiklen i Nørrebronordvest (<http://minby.dk/noerrebronordvest-bladet/ny-struktur-giver-frygt-for-lukning/>) udtaler Jesper Christensen ”Dem, der har et tilbud de bruger i dag, skal også have det i morgen”, og det er meget prisværdigt. Vi vil dog gerne have fokus på kvaliteten af dette tilbud.

Derudover mener vi ikke, at processen der har ledt frem til denne indstilling har fremvist et korrekt billede af behovet eller af Mamma Mia. Det er derfor, at vi nu kontakter jer direkte.

Tanken bag den ny struktur:

Der er mange gode tanker i udspillet og ønsket bag en strukturændring. Det er dejligt at se, hvordan udviklingen inden for socialpsykiatri nu sætter sit tydelige fingeraftryk på den politiske dagsorden.

De nye tanker om struktureringen af tilbuddene giver god mening for dem, der er bedst stillet blandt brugerne. Det er blot vigtigt at erkende – uanset om det strider mod håbet - at det er ikke alle for hvem, det er forundt at vende tilbage til arbejdsmarked enten pga. alder eller fordi der sygdom er for invaliderende. Der skal også være steder af høj kvalitet for dem – både til kaffe og udvikling, udflugter, viden, fællesskaber og muligheden for at være noget for nogen – og under samme tag. Det er af stor betydning, at en bruger ikke pludselig skal visiteres til ukendte mennesker i fremmede omgivelser. Det er denne gruppe borgere for skrøbeligt til, og den mulighed vil derfor ikke opstå, uagtet at den enkelte måske var klar.

Peer to Peer:

Vi er i løbet af de sidste par måneder blevet opmærksomme på, hvor meget der drøftes Peer to Peer blandt andet som en model til at have udvidet åbningstider på og som et alternativ til kontaktpersoner. Nogle steder har haft held med at bruge metoden, men det er ikke alle. Det er vigtigt at gøre opmærksom på, at der også er nogle uhensigtsmæssigheder ved at bygge en struktur op omkring denne arbejdskraft, eftersom vi har at gøre med sindslidelse, der kan være meget uforudsigelig. Derfor bør det – i vores optik – kun tænkes ind som supplement til eksisterende fastansat personale. Uagtet hvilken form man ønsker at benytte Peer to Peer, vil vi gerne opfordre til, at I, politikere, følger det meget nøje. Blandt andet efter-og videreuddannelsesforløbene for disse Peers samt kvalificeret supervision af dem. Dels kan det store ansvar forværre et skrøbeligt sind, dels kan det påvirke et andet skrøbeligt sind, der har brug for kyndig guidning. Dette er ikke et uproblematisk område. Der er et styrkeforhold i Peer to Peer. På Mamma Mia har vi oplevet, at man godt kan være noget for nogen, fordi man på dagen har overskuddet. Denne form fællesskab er ret unikt, og den følger også over i privatsfæren, når der er en, der ikke virker til at have det godt. Så er der andre, der følger op med en opringning og invitation. Der er meget varme og omsorg i dette sårbare fællesskab.

Processen:

Det har været lidt svært for os, der primært er pårørende, at finde ud af, hvordan vi har kunnet tage

del i denne proces. Vores fokus har primært været Mamma Mia, da det viste sig, at det stod til ikke at få forlænget sin driftsbevilling. Vi rettede henvendelse til Mamma Mias leder, Henrik Gundersen, tidligt i processen, og han har i nogle tilfælde kunne hjælpe os. Vores udfordring har primært været at skelne mellem Center Nordvest og Socialforvaltningen. Det blev ikke gjort lettere af, at nogle AST'ere hører ind under Center Nordvest. Vi har haft svært ved at finde ud af, hvordan vi evt. ville kunne deltage i arrangementer som led i denne proces.

Vi har derfor holdt det adskilt på den måde, at processen har virket til at være Center Nordvest, og beslutningen omkring store enheder ligger hos Socialforvaltningen.

Vi kan ikke lade være med at tænke på, at hvis det er svært for os, gad vide hvordan det så er for en borger med en sindslidelse, der gerne vil bruge sin demokratiske ret.

For os er det problematisk, at vi ikke har haft mulighed for at komme ordentligt på banen – og gerne tidligere – i forhold til at støtte op om denne gruppe borgere. Denne gruppe borgere kræver en længere proces, hvor der er tid til at lytte og inddrage på en anden måde. Det er ikke den mest fleksible gruppe, og det tager år at skabe tryghed og tillid. Det er derfor også noget, der skal tænkes ind i omstruktureringsproces.

Vi forventede egentlig, at der ville komme en ny høringsrunde omkring omstrukturen i området, men vi blev i stedet inviteret til to workshops på biblioteket på Rentemestervej omhandlende fremtiden på området. Det var en af brugerne, der orienterede os om arrangementet over Facebook, hvor vores støttegruppe 'Bevar Mamma Mia' har haft primært har haft platform. Det var dog Mamma Mias leder, der informerede os om, at der var lagt loft på antallet af deltagere. Han kunne dog ikke fortælle, hvad vi talte med om, idet Mamma Mia havde fået et maks antal deltagere derfra.

Man håbede på stor deltagelse fra brugere, pårørende, frivillige og andre interessenter. Det var et godt udgangspunkt, der dog var i strid med tidspunktet for de to workshops kl. 9-12, hvor mange kunne være forhindret i at deltage pga. deres arbejde. Derudover vil en bruger af netop ATS have svært ved at være vågne på dette tidspunkt. Uagtet hvor meget man end ønsker en 'normal' tidsrytme for denne gruppe borgere, så kan det være uoverkommeligt stå klar og være inspirerende og produktive på dette tidspunkt af døgnet og så i så fremmedartede rammer med en masse mennesker. Det ville have været mere hensigtsmæssigt og måske mere produktivt, hvis det var lagt som en række fyraftensmøder – eller ude på ATS'erne.

Uagtet tidspunktet var de to workshops for Nordvest på Rentemestervej velbesøgt, og der var mange engageret mennesker. Men aldrig har vi oplevet så stram en styring og under et enormt tidspres, og hvor der var meget lidt tid til egentlige drøftelser, kvalificeret input og refleksion. Ved den anden workshop var der lagt op til, at vi skulle gå i dybden med inputtet fra første workshop. Hver af disse emner kunne have haft sin egen workshop men alle grupper skulle omkring alle emnerne, og derfor blev det meget overfladisk. Det bar præg af, at vi var meget langt henne i en proces, hvor de store enheder var besluttet, og nu skulle vi finde løsninger til de udfordringer, det gav. Eksempelvis hvordan vi kunne transportere brugere rundt, og hvordan disse store enheder kunne indrettes og bemannes. De efterfølgende 75 siders referat virker meget uoverskueligt.

Jan Jensen nævnte en potentiel baggrundsgruppe uden at det blev klart, hvad det ville bestå af, og hvordan man evt. kunne være med i en sådan baggrundsgruppe. Den har vi meldt os til, ligesom vi også påtænker at deltage i den 3. workshop – omend indhold og deltagerkreds er uklart for os. Den kommende proces kender vi ikke, og lederen af Mamma Mia har ikke kunnet informere os, og det er ikke på grund af manglende vilje.

Der tales meget om nærhed – både i forhold til fysisk afstand til et aktivitets og samværssted og i

forhold til de enkelte steders nærhed. Hvis vi ser på Nordvest er der inden for de sidste to år kommet yderligere tre steder – hvor af det ene er flytter fra Husum, der nu står uden noget tilbud. Brønshøj har heller ikke noget tilbud, så vidt vi kan forstå. Hvorfor bruger man en masse penge på at flytte et aktivitet og samværssted 700 meter væk fra, hvor Mamma Mia har ligget i mere end 20 år? Et velfungerende og meget besøgt sted med høj faglighed, der allerede er på forkant med både brugerinddragelse, frivillighed, recovery og med egen skole. Derved efterlader man to områder uden AST'er. I forhold til nærhed på stederne så undrer det os, hvis man vurderer det så højt, hvordan stemmer det så overens med de store enheder, det virker til, at der ønskes?

Samarbejdet mellem Mamma Mia, som selvejende institution, og Center Nordvest har undret os. Fra vores erfaring med strukturændringer i bl.a. i Københavns Kommune er vi vant til, at det er en gennemsigtig og klar procesplan med inddragelse af relevante partnere. Vi vil ikke blande os i samarbejdet mellem Center Nordvest og Mamma Mia, dog kan vi konstatere, at vi har ikke kunnet få hjælp i denne proces, fordi Mamma Mia ikke før sent har været orienteret om vigtige elementer.

Mamma Mia blev bedt om at tænke sig selv ind i den nye struktur, og vi har læst Mamma Mias oplæg. Det var ti sider sprængfyldt med tanker om, hvordan Mamma Mia kunne tænkes ind i bl.a. ressourceplaner. Det dokument har vi ikke kunne finde blandt Socialudvalgets dokumenter, og vi kan derfor kun formode, at det ikke er blevet vist til jer. Da vi spurgte, hvordan forvaltningen havde forholdt sig til udspillet, blev vi informeret om, at der ikke var kommet nogen respons. Set udefra kan det godt virke til, at det aldrig har været til hensigt, at dette dokument skulle bruges til en egentlig samlokalisering eller et reelt ønske om at bevare Mamma Mia i en ny struktur.

I Socialudvalgets referat fremgår besøgstallet fra Mamma Mia ikke. Det undrer os, fordi vi er vidende om, at det er registreret og sendt videre, og det er et besøgstal, der er højere end de øvrige steder i området. Der er på 350 unikke brugere på års basis og mellem 25 og 30 gennemsnitlig pr. dag – og periodevis højere i forbindelse med særlige dage. Skolen har ca. 50 elever pr sæson, og flere af dem deltager på flere hold.

Mamma Mia:

Flere af jer har i denne periode enten besøgt Mamma Mia eller talt med brugere og/eller medarbejdere derfra. Vi vil gerne supplere med vores indtryk af stedet og dets gavnlige effekt på stedets brugere. På flere områder relevant for en nye struktur og i KK har Mamma Mia noget særligt, vi gerne vil fremhæve.

Varme mursten:

Mamma Mia er på ingen måde institutionel, hvilket betyder for nogle af brugerne, at de føler sig hjemme – og ikke som klient eller bruger. Brugere kommer på DPC og taler medicin og behandling, og de bliver opfordret til at bruge bl.a. Mamma Mia, fordi det netop er noget andet. Vi kan godt frygte, at et stort kommunalt tilbud bliver mere af det samme. Altså mere institution med samme åbningstider, bemanning og uden varme. Hvor brugeren 'visiteres' dertil som et led i behandlingen, og hvor det dokumenteres, at vedkommende er kommet og følges, til brugeren er klar til enten 'at komme videre' til uddannelse/beskæftigelse eller tilbage til BUC eller DPC til yderligere observation.

Mange af brugerne har været omkring psykiatriske afdelinger på en eller anden måde, og det er så vigtigt, at disse steder ikke blot er en pæn udgave af hospitalet. De skal kunne noget helt andet, og de skal lægge op til noget helt andet. Når vi har talt med Mamma Mias brugere, der har prøvet nogle af de andre tilbud, er det netop nærheden fra personalet og de fysiske rammer, det de fortæller om. Vi kan godt sidde på en workshop og komme med tips til indretning, der vækker varme, men det er en meget kunstig situation. Et sted som Mamma Mia har noget helt andet i deres mursten, der

gør, at murstenene ikke blot er negativt men en del af noget større. Det er varme mursten, og den slags vil vi gerne have, at I politikere værner om. Det er ikke alle disse brugere, der har mange andre varme steder at søge hen til, og derfor er disse tilbud ikke blot tilbud.

At brugerne ikke registreres på den måde på Mamma Mia har især betydning for de brugere, der har paranoide tendenser, og at de 'bare' kan være der, for den de er.

Frivillige:

Der er et ønske om at bruge frivillige i fremtidens samværssteder. Det er ikke let at tiltrække frivillige, men det har været et indsatsområde for Mamma Mia, og de har bl.a. Kim Madsen, der har været på stedet i 21 år og som har modtaget en pris for sin frivillige indsats.

Lavt sygefravær:

Derudover så har Mamma Mia et meget lavt sygefravær, og det er ikke alle, der kan bryste sig af det. Men på netop et aktivitets og samværssted spiller det en central rolle, da det er det, der skaber tryghed og kontinuitet for denne gruppe af borgere. Vi kan godt frygte, at større enheder taber dette nære og opmærksomme selskab – både mellem brugere, frivillige og medarbejdere.

Økonomi og prioritering:

Flere af brugerne på et af de kommunale tilbud i Nordvest har talt om, at de oplevede besparelser i forbindelse med at komme under Center Nordvest for to år siden med henvisning til administration, IT og uddannelse. Den diskussion har været ikke-eksisterende på Mamma Mia. For os at se så har det en stor betydning, at man på Mamma Mia, som selvejende institution, selv råder over deres økonomi og står til ansvar for en bestyrelse. Det har betydning for brugerne, at Mamma Mia har formået at beholde antallet af hænder og den samme høje kvalitet i deres tilbud.

Åbningstider:

Et af de mange steder, hvor vi oplever Mamma Mia unikt, er deres åbningstider. Alle årets dage fra 11 til 20 i hverdagene og 11-17 i weekender og helligdage. I den tidsramme er der husrum og varme – og plads til personlig og fælles udvikling. Det er ikke blot et akut sted, men det er det også.

Underskriftsindsamling:

Derfor har vi haft kørt en underskriftsindsamling under sloganet: Nogle ser en kaffekop - andre end mulighed for at komme videre. Bevar det under et tag - Bevar Mamma Mia. Indtil nu er vi oppe på 1483 underskrifter. 1250 af dem er samlet på gammeldags vis, altså brugere, der selv har været på gaden for at få folk til at underskrive. Det er en stor bedrift for denne gruppe borgere, og det har krævet mod og anstrengelser. Ikke desto mindre har de gjort det, fordi Mamma Mia betyder noget. Linket nedenfor er en af brugernes måde at forsøge at skabe opmærksomhed omkring Mamma Mia.

<https://www.youtube.com/watch?v=roLZVcKY49k>

Brugerinddragelse:

Mamma Mia har i mange år arbejdet med brugerinddragelse på flere niveauer. Der, hvor vi bl.a. oplever det, er i forhold til skolens forskelligartede tilbud, og hvor det ikke er omstændeligt at oprette hold, og deltager antallet ikke behøver at være højt. Det er vores oplevelse, at Mamma Mia tilbyder netop det at åbne muligheder, præcist når brugeren er klar – uagtet om vedkommende selv ved det. Den tætte kontakt mellem brugere, medarbejdere og de frivillige er med til at bringe tilbud og muligheder i spil. Eksempelvis skal der være seks til at oprette et hold på skolen om kreativ skrivning. Når så der er samlet fem, så findes der en 6. person. Enten på opfordring eller fordi vedkommende viser sig på banen – måske af et ønske om at blive lukket ind i det fællesskab, måske fordi vedkommende en gang havde held med et digt – men det er det, der sker, når man er sammen i forskellige rammer.

Skolen:

Skolen, der også har en afdeling på Amager og hører ind under Folkeoplysningsloven, er helt unikt ved Mamma Mia, og som supplerer cafeen. Det er en symbiose, der er med til at give dynamik i huset i huset, og hvor der er kort afstand fra kaffen til at komme videre. Det betyder meget, at du lærer IT af og med mennesker, du er tryk ved, fordi du også kender dem fra cafeen. Skolen, cafeen og den generelle stemning er med til at dette til skaber rammen for udviklingen hos den enkelte.

Åbne for udvikling og omverden:

Det har hele tiden været vores oplevelse, at Mamma Mia både byder ind til samarbejde og stiller sig til rådighed for alle, der ønsker samarbejde. Det har været brugeren i centrum, og så har de skaffet rammer kontakter eller lign. for at kunne hjælpe den enkelte videre med livet. Derfor var vi også begejstret for at læse det udspil, Mamma Mia oprindeligt sendte til Center Nordvest. Her kunne vi se, at det vi oplevede fra sidelinjen stemte godt overens med Mamma Mias egne tanker om, hvordan de kunne tænkes ind i fremtidens arbejde.

Faglighed og Recovery:

Det kom ikke bag på os, da vi forleden blev informeret om, at Mamma Mia er blevet akkrediteret netop på baggrund af deres faglighed og deres måde at arbejde på, der bedst kan beskrives som recovery på rygraden. Den slags ekspertise vil vi gerne opfordre til, at der bliver arbejdet med som et forbillede for AST'er i en eller anden udtrækning.

Når I om lidt skal tage stilling til en ny struktur, så vil vi gerne opfordre jer til, at I prioriterer steder som Mamma Mia, der kan meget for netop denne gruppe borgere og har bevist det i mange år. Vi ønsker, at denne gruppe borgere har så gode muligheder som muligt for at bidrage som aktive samfundsborgere i den udstrækning de kan – og at de får den håndsrækning de har for, når det er nødvendigt. Det oplever vi, at Mamma Mia kan, og vi vil derfor opfordre jer til, at I holder fast i den ressource stedet er og kan være for tilsvarende steder i København.

Hvis I har brug for, at vi uddyber noget af det ovenstående, at I meget velkomne til at kontakte os på bevarmammamia@hotmail.com eller kontakter os over Facebook.

Venlig hilsen

På vegne af støttegruppen 'Bevar Mamma Mia'
Maike Raahauge